

[Aage Frandsen]

er nogle paralleller, der overføres hertil. Det drejer sig om hele tankegangen om den økonomiske styringsmodel, der ligger i det, som jo er en slags centralisme, og så samtidig den meget udprægede decentralisering, som også ligger i det, og i den forbindelse den konkurrence, som er sund indtil en vis grænse, fordi konkurrence også kan betyde, at man i virkeligheden konkurrerer på en måde, så der bliver tale om resourcespild. Det er det problem, som vi synes der ligger i dette her, og som altså også har vist sig på erhvervsskoleområdet.

Vi vil også gerne i den forbindelse påpege, om ikke amter og kommuner, som vel trods alt ifølge den nye regerings opfattelse har en væsentlig rolle på dette område, på linie med arbejdsmarkedets parter i højere grad skal ind i styrkelsen af disse ting. Man kan nok sige, at den tidligere regering vel havde en opfattelse af, at amternes betydning måske ikke var den vigtigste, men jeg har opfattet det sådan, at den nye regering ikke har tanker om, at amterne skal slankes.

Og så til allersidst! Dette her er en utrolig god ramme, der laves, til trods for de forbehold, jeg har givet udtryk for. Men det, det drejer sig om, er at putte noget i rammerne. Det er noget, der foregår et helt andet sted, men uden penge til alt det her med uddannelse er det ikke ret meget værd, at man har en flot ramme.

Poul Nødgaard (FP):

Lovforslagene indeholder mange forenkling- og afbureaukratiseringselementer i forhold til arbejdsmarkedsuddannelsessystemet. Det synes jeg er positivt, for det nuværende system er faktisk stift, bureaukratisk og vanskeligt for brugerne at finde rundt i.

Imidlertid virker det besynderligt, at forenklinger giver anledning til ekstraudgifter. Det står der rent faktisk i lovforslagene. Det er der ikke nogen der har været inde på i dag; det betyder tilsyneladende ikke så meget – for nogle i hvert fald.

Det er positivt og tiltrængt, at arbejdsmarkedets parter opnår en større indflydelse på uddannelserne. Et af de større problemer i forbindelse med arbejdsmarkedsuddannelserne er, at arbejdsmarkedets parter har en alt for lille indflydelse, og at det i stedet er institutioner, der ikke har daglig og kontinuerlig kontakt med de kvalifikationskrav, der gør sig gælden-

de i erhvervslivet, der har indflydelsen. Styrkelsen af arbejdsmarkedets parter indflydelse på AMU-uddannelserne kan selvfølgelig i meget beskedent omfang medvirke til, at uddannelserne i højere grad tilrettelægges i overensstemmelse med de specifikke kvalifikationskrav, der gør sig gældende i de virksomheder, som AMU-kursisternes uddannelse rettes imod.

Danmark er et af de OECD-lande, der investerer flest økonomiske ressourcer i opbevaring, vedligeholdelse og udvikling af menneskelige ressourcer, ca. 130 mio. kr. årligt, har jeg netop læst i Ugebrevet Mandag Morgen. Trods denne rekord påviser en undersøgelse, at mangel på kvalificeret arbejdskraft kan blive en alvorlig hindring for Danmarks evne til at udvikle sig i fremtiden.

Problemet begynder allerede i grundskolen. Lad os tage fat dér. Materialet fra Udviklingscentret for Folkeoplysning påviser, at ca. halvdelen af de 18-59-årige ikke har den skoleuddannelse, der vil blive nødvendig i fremtidens samfund. Det bør der naturligvis ændres på. Grundskolen bør tilføre eleverne nødvendige basale og generelle kundskaber. Når uddannelsesforløbet fortsættes efter grundskolen, bør der gives meget, meget specifikke kundskaber. Selv om der i beskedent omfang er givet mulighed for, at AMU-uddannelserne til stadighed vil kunne afstemmes i overensstemmelse med specifikke kvalifikationskrav, må det dog erkendes, at uddannelserne stadig vil have en meget generel karakter. Netop derfor er der grund til stadig at betvivle værdien af AMU-uddannelserne.

Det synes at være af stor betydning, at lønmodtagerne kan modtage virksomhedsspecifikke uddannelser. Fremskridtspartiet er opmærksom på, at der er mulighed for, at f.eks. private virksomheder kan efterspørge helt specifikke uddannelser på et AMU-center. Imidlertid skal der et overordentlig markant incitament til, før en virksomhed efterspørger en virksomhedsspecifik uddannelse, idet der gør sig det gældende, at virksomheder privat skal afholde udgifterne til uddannelse, der på foranledning af en virksomhed udbydes på AMU-centrene. Således bevirker betalingsstrukturen i udbudet af AMU-uddannelserne, at det er ulige vanskeligere at iværksætte virksomhedsspecifikke uddannelser end mere generelle uddannelser.